

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Siyamnapu't Dalawa

Pagbubunyag ng Propesiya: Ang Tatlong Paglalapat ng Huling Anim na Talata ni Daniel at ang Sumusulong na Liwanag ng Ikatlong Anghel

Jeff Pippenger
2024-02-25

Sa kilusang Millerita, ang pagdami ng kaalaman ay inalisang ng tatak at sinubok nito pangunahin, bagaman hindi lamang, ang mga nag-aangking Protestante sa Estados Unidos. Ang Sardis, ang iglesyang lumalabas mula sa kadiliman ng pangingibabaw ng papa, ay pinapatnubayan tungo sa higit na ganap na pagkaunawa sa ebanghelyo na dapat ihayag kapag nabuksan sa langit ang santuwaryong makalangit. Sa kilusan ng ikatlong anghel, ang pagdami ng kaalaman ay inalisang ng tatak noong Setyembre 11, 2001, at sinubok nito ang Laodiceang Adventismo sa buong daigdig. Dahil dito, ang katotohanang kinakatawan sa huling anim na talata ng Daniel labing-isa, na siyang pinagmumulan ng pagdami ng kaalaman, ay tinutulan ng Laodiceang Adventismo.

Ang iilang tapat na tagapagtayo sa tunay na saligan (1 Corinto 3:10, 11) ay nagulumihan at nahadlangan, samantalang ang tambak na basura ng maling doktrina ay humahadlang sa gawain. Gaya ng mga tagapagtayo sa kuta ng Jerusalem noong panahon ni Nehemias, ang ilan ay handang magsabi: “Humina na ang lakas ng mga tagapasan, at napakaraming basura; kaya’t hindi na namin kayang magtayo.” Nehemias 4:10. Dahil sa pagkahapo sa walang humpay na pakikipagtunggali laban sa pag-uusig, pandaraya, kalikuan, at bawat iba pang balakid na maipapakana ni Satanas upang hadlangan ang kanilang pagsulong, ang ilan na naging tapat na tagapagtayo ay nawalan ng loob; at alang-alang sa kapayapaan at sa katiwasayan ng kanilang mga ari-arian at ng kanilang buhay, sila’y tumalikod sa tunay na saligan. Ang iba naman, na hindi natinag sa pagsalungat ng kanilang mga kaaway, ay walang takot na nagpahayag: “Huwag kayong matakot sa kanila; alalahanin ninyo ang Panginoon, na dakila at kakilakilabot” (talata 14); at ipinagpatuloy nila ang gawain, bawat isa na may tabak na nakasinturon sa kaniyang tagiliran. Efeso 6:17.

Ang gayunding espiritu ng pagkapoot at pagsalungat sa katotohanan ang siyang nag-udyok sa mga kaaway ng Diyos sa bawat kapanahunan, at ang gayunding pagbabantay at katapatan ay kinakailangan sa Kaniyang mga lingkod. Ang mga salita ni Cristo sa mga unang alagad ay nalalapat sa Kaniyang mga tagasunod hanggang sa katapusan ng panahon: “Ang sinasabi ko sa inyo ay sinasabi ko sa lahat: Magbantay kayo.” Marcos 13:37. Ang Dakilang Tunggalian, 56.

Ang pagpapahayag ng mensahe hinggil sa huling anim na talata ng aklat ni Daniel ay nagsimula sa hanay ng mga ministeryong nagsasarili sa pagtataguyod sa loob ng Adbentismong Laodiceano, at pagkaraan, sa paglipas ng panahon, ay naharap sa mga bantog na teologo (ang marurunong) ng Adbentismong Laodiceano. Ang mga sandatang ginamit sa pagtatangkang sirain ang kredibilidad ng mensahe ay sa tuwina’y nagbunga ng higit na liwanag at kalinawan hinggil sa mga talatang nasasailalim sa masusing pagsusuri at pag-atake. Ang mga pag-atakeng iyon ay sa kahuli-hulihan

humantong sa mga pagkaunawang propetiko na hindi dating kinikilala, subalit pagkatapos ay naipagtibay at natuklasang bahagi ng sumusulong na liwanag ng ikatlong anghel.

Kinilala lamang ng mga Millerita ang apat na kaharian ng propesiyang biblikal, ngunit hindi naglaon pagkaraan ng 1844, naunawaan na ang Estados Unidos ang halimaw na mula sa lupa sa Apocalipsis 13, at ang pagkaunawang iyon ay nagbigay-linaw na ang kapapahan ay hindi basta bahagi lamang ng kahariang Romano, kundi ito mismo ang ikalimang kaharian ng propesiyang biblikal.

Sa ilalim ng mga sagisag ng isang dakilang pulang dragon, isang halimaw na gaya ng leopardo, at isang halimaw na may mga sungay na gaya ng sa kordero, ipinakita kay Juan ang mga pamahalaang makalupa na lalo't higit na makikisangkot sa pagyurak sa kautusan ng Diyos at sa pag-uusig sa Kanyang bayan. Magpapatuloy ang digmaan hanggang sa katapusan ng panahon. Ang bayan ng Diyos, na sinasagisag ng isang banal na babae at ng kaniyang mga anak, ay ipinakilalang lubhang nasa maliit na minorya. Sa mga huling araw, ang nalabi na lamang ang nananatili. Tungkol sa mga ito, sinasabi ni Juan na sila'y 'tumutupad sa mga utos ng Diyos, at may patotoo ni Jesucristo.'

Una sa paganismo, at pagkaraan sa Kapapahan, pinairal ni Satanas ang kaniyang kapangyarihan sa loob ng maraming siglo upang pawiin sa lupa ang mga tapat na saksi ng Diyos. Ang mga pagano at mga papista ay pinakikilos ng iisang espiritu ng dragon. Nagkakaiba lamang sila sa ganito: ang Kapapahan, na nagkukunwaring naglilingkod sa Diyos, ang lalong mapanganib at malupit na kaaway. Sa pamamagitan ng Romanismo bilang kasangkapan, nabihag ni Satanas ang sanlibutan. Ang nagpapakilalang iglesia ng Diyos ay nasama sa hanay ng paglilinlang na ito, at mahigit sa isang libong taon na nagdusa ang bayan ng Diyos sa ilalim ng poot ng dragon. At nang ang Kapapahan, na pinagkaitan ng lakas, ay napilitang tumigil sa pag-uusig, natanaw ni Juan ang isang bagong kapangyarihang sumusibol upang umalingawngaw sa tinig ng dragon, at ipagpatuloy ang gayunding malupit at mapaglapastangang gawain. Ang kapangyarihang ito, na siyang huli na makikipagdigma laban sa iglesia at sa kautusan ng Diyos, ay sinagisag ng isang hayop na may mga sungay na tulad ng kordero.

Ngunit ang mahigpit na iginuhit ng propetikong lapis ay naghahayag ng isang pagbabago sa payapang tanawing ito. Ang hayop na may mga sungay na tulad sa kordero ay nagsasalita na may tinig ng dragon, at 'ipinaiiral ang buong kapangyarihan ng unang hayop sa harap niya.' Ang propesiya ay nagsasaad na sasabihin niya sa mga nananahan sa lupa na sila'y gumawa ng isang larawan ng hayop, at na "pinangyayari niyang ang lahat, maging maliliit at malalaki, mayayaman at mahihirap, malaya at alipin, ay tumanggap ng isang tanda sa kanilang kanang kamay, o sa kanilang mga noo; at na walang sinuman ang makabili o makapagbenta, maliban yaong may taglay ang tanda, o ang pangalan ng hayop, o ang bilang ng kaniyang pangalan." Sa gayo'y sumusunod ang Protestantismo sa mga yapak ng Kapapahan. Signs of the Times, Nobyembre 1, 1899.

Nang mabuksan ang selyo ng huling anim na talata ng Daniel 11, nabatid na ang buong pagkakasunod-sunod na inilalarawan sa mga talatang iyon ay tumutukoy sa mga ugnayan ng

tatlong kapangyarihang kamakailang tinukoy ni Sister White bilang “paganismo,” ang “Papado,” at “Protestantismo.” Iginiit ng kaaway na ang “maluwalhating lupain” sa talata 41 ay isang sagisag ng alinman sa Protestantismo o sa Iglesia Adventista ng Ikapitong Araw, ngunit ang “maluwalhating lupain” ay ang Estados Unidos, at sa talata 41 ang hari ng hilaga (ang Papado) ay sasakupin ang Estados Unidos sa panahon ng nalalapit na pagpapatupad ng batas ng Linggo. Ang satanikong kamaliang tumutukoy sa “maluwalhating lupain” bilang anumang iba pa maliban sa Estados Unidos ay may layuning hadlangan ang kalalakihan at kababaihan na makilala na ang susunod na pangyayaring propetiko, matapos ang pagbagsak ng Unyong Sobyet noong 1989, sa panahong kinakatawan ng huling anim na talata ng Daniel 11, ay ang nalalapit na batas ng Linggo.

Para sa mga Adventista ng Ikapitong Araw, ito’y nangangahulugang ang talatang apatnapu’t isa ay tumutukoy sa pagsasara ng panahon ng probasyon para sa Iglesia ng Diyos, at ang huling bagay na nais marinig ng Laodiceanong Adventismo ay na malapit nang matapos ang kanilang panahon ng probasyon! Inakay ng Panginoon ang pangangatwiran hanggang sa matanto na noong ang paganong Roma ay nakuha ang pamamahala sa sanlibutan sa Labanan sa Actium noong 31 BK, kinailangan muna nitong sakupin ang tatlong kapangyarihang heograpiko, gaya ng kinakatawan sa Daniel kabanata walo.

At mula sa isa sa kanila ay sumibol ang isang maliit na sungay, na lubhang lumaki, patungo sa timog, at patungo sa silangan, at patungo sa kaayaayang lupain. Daniel 8:9.

Napatunayang katotohanan na ang "timugan", "silangan" at "ang kaaya-ayang lupain" ay kumakatawan sa tatlong heograpikong pook na pinasailalim sa kapangyarihan ng paganong Roma, sa pag-akyat nito sa trono ng daigdig bilang ikaapat na kaharian ng hula sa Biblia. Kaugnay ng katotohanang ito, kinailangan ding madaig ng Roma ng Kapapahan ang tatlong heograpikong kapangyarihan, sa pag-akyat nito sa trono ng daigdig bilang ikalimang kaharian ng hula sa Biblia, gaya ng kinakatawan sa Daniel kabanata pito.

Pinagmasdan ko ang mga sungay, at, narito, may isa pang munting sungay na sumibol sa gitna nila, na sa harap nito ay nabunot sa ugat ang tatlo sa mga unang sungay; at, narito, sa sungay na ito ay may mga matang tulad ng mga mata ng tao, at isang bibig na nagsasalita ng mga dakilang bagay. Daniel 7:8.

Sa alitan na umigting hinggil sa “maluwalhating lupain” sa talatang apatnapu’t isa, tinukoy ng Panginoon na may tatlong anyo ng Roma sa propesiya: ang Roma ng mga pagano, na sinundan ng Roma Papal, at saka ang Roma ng mga huling araw, na tinawag nating “makabagong Roma”. Batay sa dalawang matibay at napatunayang katotohanan ng propesiya, una, na ang Diyos ay hindi nagbabago, at ikalawa, na ang katotohanan ay itinatag sa patotoo ng dalawang saksi, aming pinasiyahan nang walang pag-aalinlangan na ang tatlong hadlang sa hari sa hilaga sa huling anim na talata ng Daniel, kabanata labing-isa, ay kinakailangang kumatawan sa tatlong makabagong kapangyarihang heograpiko.

Si Jesucristo ay siya ring kahapon, ngayon, at magpakailanman. Hebreo 13:8.

Nasusulat din sa inyong kautusan, na ang patotoo ng dalawang tao ay totoo. Juan 8:17.

Ang pagkilalang ito ay nagpatibay sa aming nauna nang napagpasyahan, sapagkat matagal na naming kinikilala ang “maluwalhating lupain” bilang isang kapangyarihang heograpiko (ang Estados Unidos), at itinakwil namin ang hangal na kaisipan na ito’y kumakatawan sa isang iglesia, na isang kapangyarihang espirituwal. Itinatag namin ang pananaw na ito batay sa paniniwalang laging napapatunayan, na walang bagay na nagaganap nang di-sinasadya sa Salita ng Diyos. Maliwanag, sa patotoo ng maraming saksi, na ang Iglesia ng Diyos sa mga huling araw ay isang bundok.

At mangyayari sa mga huling araw, na ang bundok ng bahay ng Panginoon ay maitatatag sa taluktok ng mga bundok, at maitataas higit sa mga burol; at dadagsa roon ang lahat ng mga bansa. At maraming bayan ang paroroon at magsasabi, Halikayo, at tayo’y umakyat sa bundok ng Panginoon, sa bahay ng Diyos ni Jacob; at ituturo niya sa atin ang kanyang mga daan, at tayo’y lalakad sa kanyang mga landas: sapagkat mula sa Sion ay lalabas ang kautusan, at ang salita ng Panginoon mula sa Jerusalem. Isaias 2:2, 3.

Ang mga nagmungkahing ang “maluwalhating lupain” ay isang iglesia—at madalas pa nga’y iginigiit nilang ito ang Iglesyang Seventh-day Adventist—ay gumawa nito sapagkat tinukoy ni Daniel ang lupain bilang “maluwalhati,” at sa kanilang mababaw na pangangatwiran ay dumating sila sa kongklusyon na, yamang ang “maluwalhating banal na bundok” sa talatang apatnapu’t lima ay tiyak na Iglesia ng Diyos sa mga huling araw, kung gayon ang “maluwalhating lupain” ay dapat ding maging iglesia. Sapagkat pareho naman nilang taglay ang pang-uring “maluwalhati.”

Walang kamalian sa salita ng Diyos, at nang gamitin ni Daniel ang "lupa" na kaugnay ng salitang "maluwalhati," at pagkalipas ng apat na talata ay ginamit niya ang "banal na bundok" na kaugnay din ng salitang "maluwalhati," tinukoy ni Daniel ang isang sinadyang pagkakaiba sa pagitan ng isang lupain at isang bundok. Ang literal na maluwalhating lupain ay ang Juda, at sa lungsod ng Jerusalem itinayo ang templo ng Diyos. Ang Jerusalem, o ang templo, ay maaaring maunawaang Iglesia ng Diyos, ngunit ang teritoryong kinaroroonan ng Jerusalem ay ang lupain ng Juda. Maraming katotohanan ang naitatag habang dumarami ang kaalaman sa sumusulong na liwanag ng ikatlong anghel, ngunit dito'y inilalatag lamang natin ang saligang balangkas ng propesiya na tumutukoy sa tatlong pagpapakita ng Roma.

Nang aming mapagtanto na ang Paganong Roma at ang Papal na Roma ang nagbigay ng dalawang saksi na nagpatibay sa mga katangiang propetiko ng makabagong Roma, aming kinilala ang isang prinsipyo ng pagpapakahulugan na tinawag kong "tatluhang aplikasyon ng propesiya." Mayroon ding iba na gumamit ng mga kahalintulad na ideya ng tatluhang pag-uulit ng ilang propesiya, ngunit ang depinisyong aming kinilala ang siya pa ring ginagamit namin. Mahalagang maunawaan na ang tuntuning propetiko ng tatluhang aplikasyon ng propesiya, na madalas na inilalapat ng Future for America, ay natanto sa panahon ng pangangatwiran hinggil sa huling anim na talata ng Daniel labing-isa, ngunit kasinghalaga rin ang katotohanang pangangatwiran ay humantong sa unang pagkilalang ang tatluhang aplikasyon ng propesiya ay tumutukoy sa Roma. Sa kasaysayang Millerita, isa sa mga pagtatalo ay kung si Antiochus Epiphanes ba ang "the robbers" ng bayan ni Daniel, o ang "the robbers" ay ang Roma, gaya ng pagkaunawa ng mga Millerita. Mahalaga ito sapagkat ang Roma, bilang "the robbers" ng bayan ni Daniel, ang siyang "established the vision" sa

Daniel labing-isa, talatang labing-apat.

At sa mga panahong iyon, marami ang titindig laban sa hari sa timugan; gayon din, ang mga mandarambong mula sa iyong bayan ay magpapakataas upang itatag ang pangitain; ngunit sila'y mabubuwal. Daniel 11:14.

Sa unang pagkakataon na aming naunawaan ang tatluhang aplikasyon ng propesiya, natukoy iyon sa katotohanang may tatlong pagpapakita ng Roma sa propesiya ng Bibliya. Itinatag ng Roma ang pangitain ng sumusulong na liwanag ng ikatlong anghel, gaya ng ginawa nito sa kasaysayang Milerita. Sa kasaysayang Milerita, ang pagkaunawang ang paganismo at ang papalismo ang mga kapangyarihang yumurak sa santuwaryo at sa hukbo ang siyang naging balangkas ng katotohanan na pinagbatayan ni Miller sa pagbuo ng "lahat" ng kanyang mga pagkaunawang propetiko. Ang huling anim na talata ng Daniel 11 ay nagtatag ng isang balangkas ng katotohanan na naging saligan ng Future for America sa pagbuo ng lahat ng mga aplikasyon nitong propetiko. Ang balangkas na iyon ay ang tatlong mapangwasak na kapangyarihan: ang dragon, ang hayop, at ang huwad na propeta, na umaakay sa sanlibutan tungo sa Armagedon.

Ang balangkas na iyon ay nakasalig sa pagkilalang ang paganong Roma, na sinundan ng Roma ng kapapahan, ay nagbibigay ng dalawang saksi na nagtatag ng makabagong Roma, at na ang makabagong Roma ay ang tatluhang unyon ng dragon ng espiritismo (ang Mga Nagkakaisang Bansa), ng halimaw ng Katolisismo (ang kapapahan), at ng huwad na propeta ng apostatang Protestantismo (ang Estados Unidos). Ang balangkas na iyon ang tinutukoy namin bilang isang tatluhang paglalapat ng propesiya. Sa mga susunod na artikulo, tatalakayin namin ang iba't ibang tatluhang paglalapat ng propesiya na kinilala na, at na bumubuo sa balangkas ng sumusulong na liwanag ng tatlong anghel.

Susuriin natin ang tatluhang paglalapat sa tatlong pagpapamalas ng Roma, na nagpapakilala sa estrukturang pampulitika at pangrelihiyon ng makabagong Roma, na tinawag ni Sister White na "churchcraft" at "statecraft." Ang estrukturang iyon ay nakikilala sa pamamagitan ng pagsasama ng mga katangiang propetiko ng Romang pagano at ng mga katangiang propetiko ng Romang papal, para sa layuning matukoy at maitatag ang mga katangiang iyon sa makabagong Roma.

Tatalakayin natin ang tatluhang paglalapat ng tatlong anyo ng Babilonia na kinakatawan nina Nimrod, Nebukadnezar, at Belsasar, na tumutukoy sa kapalaluan ng tao ng kasalanan na nakaluklok sa templo ng Diyos at nag-aangking siya ang Diyos, na tinukoy ni Isaias bilang ang "palalong Asiryo." Ang kapalaluan ng papasiya, na paksa ng propesiyang biblikal, ay nakikilala sa pamamagitan ng pag-uugnay ng mga propetikong katangian ng Babel sa mga propetikong katangian ng Babilonia, sa layuning matukoy at maitatag ang mga katangian ng makabagong Babilonia.

Tatalakayin natin ang tatluhang paglalapat ng tatlong pagpapakita ni Elias, na kinakatawan nina Elias at Juan Bautista, na tumutukoy sa "tinig na sumisigaw sa ilang" sa mga huling araw. Ang tinig na sumisigaw sa ilang sa mga huling araw ay kumakatawan sa isang partikular na bantay, na isang kilusan, at tumutukoy sa dalawang saksi sa isang kilusang may magkatulad na pasimula at wakas. Ipinabatid sa atin na hindi maaaring magkaroon ng ikatlong anghel kung wala ang una at

ikalawa, kaya sa isang antas ay imposibleng ihiwalay ang kilusan ng unang anghel sa kilusan ng ikatlong anghel, at ang dalawang kilusang ito ay kinakatawan ng isang bantay na inilarawan sa tipo nina Elias at Juan Bautista.

Sa pamamagitan ng panulat at tinig ay nararapat nating iparinig ang proklamasyon, na ipinakikita ang pagkakasunod-sunod ng mga ito, at ang paglalapat ng mga propesiyang umaakay sa atin sa mensahe ng ikatlong anghel. Hindi magkakaroon ng ikatlo kung wala ang una at ikalawa. Ang mga mensaheng ito ay dapat nating ibigay sa sanlibutan sa pamamagitan ng mga publikasyon, sa mga pangangaral, na ipinakikita sa linya ng kasaysayang propetiko ang mga bagay na naganap at ang mga bagay na mangyayari. Mga Piniling Mensahe, aklat 2, 105.

Pag-aaralan natin ang tatlong ulit na paglalapat ng tatlong pagpapakita ng sugo na naghahanda ng daan para sa Sugong Tipan na biglang darating sa kaniyang templo, na kinakatawan nina Juan Bautista at William Miller. Ang pangwakas na bantay ay paksa ng propesiya na nakikilala sa pamamagitan ng pagsasama ng mga propetikong katangian nina Juan Bautista at William Miller upang matukoy ang pangwakas na katuparan ng ikatlong kabanata ng Malakias.

Narito, susuguin ko ang aking sugo, at ihahanda niya ang daan sa harap ko: at ang Panginoon, na inyong hinahanap, ay biglang darating sa kaniyang templo, maging ang sugo ng tipan, na inyong kinalulugdan: narito, siya'y darating, sabi ng Panginoon ng mga hukbo. Malakias 3:1.

Susuriin natin ang tatluhang aplikasyon ng tatlong manipestasyon ng Islam, na kinakatawan ng mga propetikong katangian ng Islam sa unang at ikalawang “sa aba” sa mga kabanata walo at siyam ng Pahayag, na nagpapakilala sa mga propetikong katangian ng Islam ng ikatlong “sa aba” na tinukoy sa mga kabanata sampu at labing-isa ng Pahayag.

Ipagpapatuloy natin ang mga ito sa susunod na artikulo.

Huwag ninyong hayaang may maging utak para sa inyo; huwag ninyong ipaubaya kaninuman ang inyong pag-iisip, ang inyong pagsisiyasat, at ang inyong pananalangin. Ito ang tagubilang dapat nating itanim sa puso sa araw na ito. Marami sa inyo ang lubos na naniniwalang ang mahalagang kayamanan ng kaharian ng Diyos at ni Jesucristo ay nasusumpungan sa Bibliyang hawak ninyo sa inyong kamay. Batid ninyo na walang kayamanang makalupa ang natatamo nang walang masusing pagsisikap. Bakit ninyo aasahang maunawaan ang mga kayamanan ng Salita ng Diyos nang hindi masigasig na sinasaliksik ang mga Kasulatan?

Nararapat at tama ang pagbabasa ng Bibliya; ngunit hindi doon nagtatapos ang inyong tungkulin; sapagkat kayo mismo ang dapat magsaliksik sa mga pahina nito. Ang kaalaman tungkol sa Diyos ay hindi matatamo nang walang pagsisikap ng isipan, nang walang panalangin para sa karunungan, upang inyong maihiwalay sa dalisay na butil ng katotohanan ang ipa na ginamit ng mga tao at ni Satanas sa pagbabaluktot sa mga aral ng katotohanan. Si Satanas at ang kanyang mga makataong kasangkapang kakampi ay nagsumikap na ihalo ang ipa ng kamalian sa trigo ng katotohanan. Dapat nating buong sikap hanapin ang nakatagong kayamanan, at humingi ng karunungan mula sa langit upang maihiwalay ang mga imbensiyon ng tao sa mga banal na utos. Tutulungan ng Espiritu Santo ang naghahanap ng mga dakila at mahalagang katotohanang may kinalaman sa panukala ng pagtubos. Nais kong itanim sa isipan

ng lahat ang katotohanang hindi sapat ang pagbabasa ng Kasulatan nang basta-basta. Kailangan nating magsaliksik, at ang ibig sabihin nito ay pagsasagawa ng lahat ng ipinahihiwatig ng salita. Gaya ng isang minero na masigasig na nagsisiyasat sa lupa upang matuklasan ang mga ugat ng ginto, gayon din naman nararapat ninyong saliksikin ang salita ng Diyos para sa nakatagong kayamanang matagal nang pinagsikapan ni Satanas na ikubli sa tao. Sinasabi ng Panginoon, “Kung ang sinuman ay nagnanais gawin ang Kanyang kalooban, makikilala niya ang aral.” Juan 7:17. *Fundamentals of Christian Education*, 307.